

X.E 14

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஜ்ஞாநசம்பந்தகுருப்போநம:

சிவபஸ்மவைபவம்.

இது

திருவேட்டிஸ்வரர்பேட்டை

ஸ்ரீவாதபுரீசபாதசேகரபக்தஜனசபை

அடியவர்களுளொருவரும்

தஞ்சாவூர்

சென்ட்டீடர்ஸ் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

யிரும்மஸ்ரீ-ஆ. சேதுராமபாரதியாரவர்கள்

மாணுக்கருமாகிய

தி. முத்துராமபிள்ளையவர்களால்,

வெளியிடப்பட்டது.

1901.

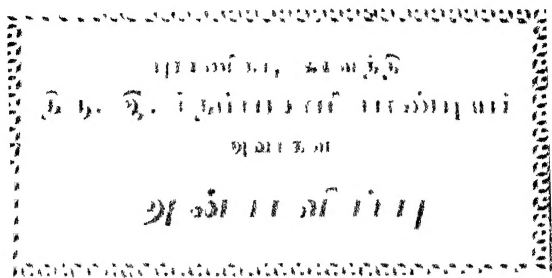
சென்னை.

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விலை அணு ஒன்று.

SHAMAHOPADHYA
V. SWAMINATHA IYER

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਆਰ. ਐਚ. ਐਫ.

ਐਚ. ਐਚ. ਐਫ. ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਆਰ. ਐਚ. ਐਫ.

ਐਚ. ਐਚ. ਐਫ.

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਆਰ. ਐਚ. ਐਫ.

சிவடியம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜனார்த்தபந்தருடையோநம்.

சிவபஸ்வபவம்.

வைணவ நண்பர்சிலர் 'பாஷுண்டர்கள்' கபடமான வஞ்சகராய்
பக்திரிகை' என ஒன்றெழுதி அதில் பஸ்மநிந்தை சிவசிந்தை சிவ
னடியார் நிந்தைமுதலாயின பொதியச்சைவர் சிலர் பெயரைகருதி
துக்காட்டித் தூஷித்தது வெளியிட்டனர். அப்பக்திரிகையைக்கண்ட
நம் சைவநண்பர்கள் சிலர் அத் தூஷணையைப் பரிகரிக்கும் பொருட்
பேசுசபைகூட்டி உபந்யாஸங்கள் செய்வதாகவுத்தேரிகிறது. அத்து
எவ்வனமாயினு மாகுக. வைணவநண்பர் வெளியிட்ட அப்போதே
பக்திரிகை சைவமெல்லாருக்கும் பெருந்துக்கத்தை விளைத்ததனால்
அப்பக்திரிகையை விசாரித்து ஒழிப்பது எம்க்குக் கடமையாயிற்று
அப்பக்திரிகை எழுதிய வைணவ நண்பர் ஒருவரிடம் யோசனை
மல வேதப்பிரமாணங்களுக்கு விருத்தமாகத் தொடங்கும்பேர்தே
"பிண்டசாம்பல் பூசித்தியும்" என்று பஸ்மத்தைப் புறம்பழி
புகுந்தா. திருநீலம் அங்ஙனம் ஹேபபுத்திகொண்டு எழுதினார்
வேதப்பிரமாணம் கொண்டு சாதித்து அதனை யிகழ்த்துந்நாவாய்
நாம்குறைகூற இடமிராது. பிரமாணம் ஒன்று தானுங் காட்டி
கோபவேசராய்ச் சிறுமகனாப்பேரல் இகழுரை நிகழ்த்திய
ருக்குப் பெருமை யாகாது. அவ்வாறன்று சைவர்கள் எங்கள்
வத்தை மரபின் பிப் புறம்பழித்தமையால் யாரும் சைவர்களை
அங்ஙனம் இகழ்த்தாமெனின், அவ்வாறு செய்தல் சிவநீலம்
டையாய் முடிவதனறிப் பயனென்றும் விளாவதில்லை. வேதமு
ஸப்பிரமாணங்களைக் கொண்டு இறைவனெருவனுண்டென்று
ததுகின்றவர்களாகிய சைவர் வைணவர் முதலிய மதசித்தாந்திகள்
சமயவாதங்கள் செய்து கொள்குமைய விரும்பினால் பிரமாணங்க

ச்தினாற் பஸ்மாவினிடத்திலும் அதைத் தரிக்க விதிக்கும் உபவ்ஷத
துக்களினும் துஷேஷபுத்தி வகிப்பவர்கள் மகா பாதகங்களைச்செய்
தவர்களென்றறியத் தக்கது என்று வலியுறுத்திக் கூறுதலை யறிய.
வல்லார்க்குப் பஸ்மர்க்கைச்செய்த அல்லவண்ணவ கண்பர் வேதப்பிர

[illegible]

மகாமகோபதேயர், டாக்டர்
உ. வே. சாமி, டாக்டர், தால் திவேசன்
அடையாடி, சென்னை-20.

௫

கூட. அவ் ஊர்தவபுண்டரதாரணத்தினுஞ் சேராது ஒதுங்கிய மிருதபுபுண்டர தாரணத்தை மேற் கொண்டவராகிய அவ்வைணவநண்பர் ஸரவோத்தமமான விபூதி தாரணத்தை யிழித்துரைக்க வந்தவதற்கண்டு ஸரதுக்கன் வெறுக்கின்றனரென்க. வேததந்நெங்காவது ஆதாரமெடுத்துக் காட்டித் தமது மிருதபுபுண்டரதாரணத்தைப் பத்தாபிக்க வையறிபாது வேதோத்தமான பஸ்ம தாரணத்தைப் பதிகவந்தது பெரியதோர் அபசாசமாம் என்று தெளிக.

இனி அவ்வைணவநண்பர் 'பிணச்சாம்பல்' என்று இழித்துக் கூறிய சொற்களைக் கிடந்தபடியே வைத்து அதுவும் பஸ்மவைபவத்தையே விளக்குமாறும் ஒரு சிறிது காட்டுதும். பரமாத்மாவென்பது பிறப்பு திறப்பு இல்லாததும், எல்லாமறிவதும், எங்கும் நிறைவதுமாகவுள்ள வியாபகப்பொருளாகலின் அது யோனி வாய்ப்பட்டுப் பிறகதல் எலாதாம். ஜீவாத்மாவெனப்படும் பசுக்களெல்லாம் சுருங்கிய அறிவும், சுகதுக்கமுமுடையனவாகையால் அவையே பிறந்திறப்பனவாம். திருமால் முதலிய தேவரெல்லாரும் பிறந்திறந்தாரெனபது உம், சிவமொன்றே பிறத்திறவாத பரப்பிரமப் பொருளெனபது உம் அவ்வவ் வைபவங்களைக் கூறும் துல்களாற்பெறக்கிடத்தலின் திருமான்முதலிய தேவரெல்லாரும் பசுக்களென்றும் சிவமொன்றே அப்பசுக்களுக்குப் பதியாகிய கடவுளென்றும் துணியப்படும். இதுபற்றியே சுருதி (ஸூயெ-6 ஷ்வரோ உஸா-தா உவா-ப-1 தஸா தஸா-வ-கிஸா-வ-6) என்னும் பிரபல பிரணததால் எல்லாத் தேவர்களும் பசுக்கள் அவற்றின்பதி 'சம்பு' என்று பிரகாசப்படுத்தி, அவ்வெல்லாத் தேவர்களு மாவாரிவரென்பது இனிது விளங்க (ஸூ-ஆவிஷா-ஸா-ரெ-நா-அ-ப-1 வஸாவ் வாரிக்-ஆ-தா-1) என்று கூறிற்ற ஜீவர்களெல்லாரும் சுருஷ்டி திதிஸம்ஹாரம்என்னும் முத்தொழிற்பட்டுருபவராதலால்மகா எம்ஹாரசாலததில் திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாரும் இறந்துபட அவனாயெல்லாத் தகித்த பிணச்சாம்பலேத் திருமேனியில் உத்தாளனஞ்செயதுகொண்டு (மீமுமுதற்கடவுளாகிய மாசங்கார உருத்திரமூர்த்தி-ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிவாராகலின், அவ்வைணவ நண்பர் கூறிய 'பிணச்சாம்பல்' என்னுஞ் சொற்கள் சைவர்களாகிய எங்களுக்குத் துக்கத்தை புண்டிபண்ணுதென்க. மகா எம்ஹாரகாலத்தில் அச்சங்கார இருத்தியத்தைப் புரிபவராகிய உருத்திரமூர்த்தியையன்றி வேறு பிறரில்லாமெயற்றியே அதர்க்கிர உபநிடதம்

“அவ்வாறு ௧௮ ஆண்டுகளாகியது” என்று வலியுறுத்தக் கூறுமாயிற்று. இத்தாதி பிரமாணபாசுரம்யங்ஸளால், ‘பிண்ச்சாம்பல்’ என்பதனுண்மை வெளிப்படுத்தலின் ‘யானுமறியேன் அவனும்பொய் மொல்லாள்’ என்னும் பழமொழியோடொத்து நின்றன அந்நண்டர் கூறிய சொற்களுள் நறிக.

இனி அக்ஷணவநண்பர் ‘ஸ்ரீ ஆழ்வார் ஸ்ரீகுத்திகளை அபார்த் தம பண்ணினவிவதயம்’ என வந்துகூறினார். “கரியமேனிமிசை வெ ளிய நீறு சிறிதேயிடும்—பெரியகோய்நடங்கண்ணன்” எனவும் “சிறிதெவ்வேயிடவாசைக்காணி நெடுமாலடியாரென்றோடும்” என வும் போத்த ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பிரமாணவாக்கியங்களைச் சை வர்களாகிய யாம் எங்கள் சமயத்திற்கு ஏற்பப்பொருள் படுததிகொ ண்டோ மென்பதும், உங்கடும் பொருள்செய்தல் தகாதென்பது மென் னப்பரது அபிப்பிராயமாம். திருமால் தமது கரியமேனியில் வெ ளியநீற்றினைச்சண்ணித்ததில் திவ்முகின்றாரென முரண்டொடை முரணணி பற்றிக்கூறிய அவ்வாக்கியப்பொருணயத்தையும் சொன் னபக்தையும் சாதாரணமாய் நோக்கவல்லார்க்கும் ‘நீறு’ என்பது ஸ்ரீகுறு என்றே பொருள்தருமாதலால், அதனையாம் அபார்த்தம் பண்ணினே மென்றல் நியாயகெறியோடு ஒரு சிறிதும் பொருந்தாத ‘திவ்முகுறையாமென்றோடிக். இதுகிடக்க, வாக்கியங்களுக்கு வாசசி பாசதம் சொல்லுதலே சிறந்ததாயினும், ஆக்கியோன் குறிப்பொடு பட்டத வேறுபடுமானால் அவன் குறிப்பொடு படுத்த அவ்வாக்கிய ன்களைப் பொருத்தி முக்கியார்த்தவங்கனம் பண்ணுதலும் நான்மர பதலின், திருமாலடியவர்களாகிய ஆழ்வார்கள் சிவசிவன்னைக்களைத் தங் கடவுளுக்குக் கூறான்பதுபற்றி, அவ்வாக்கியங்களுக்கு முக்கியா ர்த்தவங்கனம் பண்ணிப் பொருள்கோடலே முறைமையாமென்று னைத்து ‘நீறு’ முதலிய சொற்களுக்கு வேறுபொருள் கூறுதுமெனி ன் அதுவும் பொருந்தாமை காட்டுதும். ஆழ்வார்களிருந்த காலத்து ததிரும்மண்காப்பிடுதலுண்டாயினன்றோ அவர்கள் அதனைத்தம் பாச ரங்குறிற் கிளந்தோதுவர். அவர்கள் நல்லிய நாளில் பஸ்மதாரண மும் கோபீசந்தனதாரணமுமேயன்றி வேறு பிறிதின்மையின் அத னையோதாராயிற்று என்றுணர்க. குஜராத்துமுதலிய வடநாடுகளிலு ள்ள விவ்ஹுபக்தர் கோபீசந்தனதாரணமும், பஸ்மருத்ராக்ஷதார ணமும் இன்றுகாறும் செய்துவாழ்த்தலும், மலையாளம் கன்னடம் முதலிய சென்றோடுகளிலுள்ள வைணவர் இன்னும் பஸ்மருத்ராக்ஷ தாரணஞ்செய்து ‘வீர்த்தலும்’ வாரும் அறிந்தவிவதமன்றோ? வைண

வாசாரியராகிய இராமானுஜர் தன்காலத்தன்றோ திருமண்காப்பிடும் வழக்கத்தை உண்பெண்ணினர். இவ்விஷயத்தில் நம் வணிக நண்பர்களுக்குச் சந்தேகம் நிகழுமானால் வேதப்பிரமாணங்களானும், ஆங்கில பாஷாவித்தவாண்களாற் கண்டுரைக்கப்படும் பிரதஸபிரமாணங்களானும் திருமண்காப்புப் பிராசீனகாலத்தது ஆன்றென்றும் உரித்து இராமானுஜர் காலத்திலேயே உண்டாயினதென்றும் ஸ்பிக்கப் பின்னிடையே இனித் திருமண்காப்பு என்று அந்நவ மதங்குப் பொருள் சொல்லுதல் அமையாதாயினும், வாசுதேவோபரிதத முதலியவாநிறபுத்தேதாதப்பெற்ற கோபீ சந்தனத்தையே ஆழ்வார்கள் கூறினென்று அச்சதம் பண்ணுதுமெனின், 'நீறு' என்னுஞ் சொல்லுக்கு அங்ஙனம் பொருள்படுத்தத் துணிபவர் தமிழிலக்கண விக்கிய மிருத்த மூலையையுங் கண்டறியாதவரென்றன்றோ பெரிமோட்ச லவா அப்படியே கொள்வோமாயினும், வாசுதேவர் தமக்குப் பித்தியைத் தருங் கோபீசந்தனத்தினையேல் மெது திருநீற்றினையன்றோ இடம்படி சொல்லியவிஷயம் வாசுதேவோபரிததத்தில் ஆவது பிரகாஸப்படுத்தப்படுதலின் அவ்வாறு பொருள் சொல்லுதலும் துச்சமாயொதங்கத்தையெண்ணே இனிப் பெருந்தனகயின்ராகய அழ்வார்கள் வேதப்பிரமாணங்களில் பக்தி விசுவாசமுடையவராதலின் அவ்வேதப்பிரமாணங்களுக்கு இணங்கத் தமது விஷ்ணு பகவானுக்குப் பஸ்மதாரணத்தைக் கூறி மகிழ்ந்தார்கள். (ரோஜந்திரேஷா சூத்ரேஷாஜாய-பொய்ணம் ஸூத்ரேஷாஜாய-மஸோஷாஜந்தவ-பொய்ணம்) எனனும் பிரமாணத்தால் ஸ்ரீராமபிரானுகுச் சாவாகம பஸ்மதாரணத்தை விதித்துப் புகழ்ந்த ராம ரஹஸ்யோபநிஷத்திற்கும், ஐதூரேசுயம் ஸிவஸாஸ்திரேஷாஜந்திரேஷாஜாய-மஸோஷாஜந்தவ-பொய்ணம் எனனும் பிரமாணவாக் கியத்தாலங்கனமே தத்தாதிரேயராகிய மகாவிஷ்ணுவிற்குப் பஸ்மதாரணத்தையெடுத்துக் கூறிய ஸாண்டில்யோபநிஷத்திற்கும் இணங்கவன்றோ சிவ்டர்களாகிய ஆழ்வார்கள் "கரியமேனிமிசை வெளியீறுசிறிதேய்டும், பெரியுகோயிறடவண்ணன்" என்று திருமலை வழக்குவாராயினர். வேதப் பிரமாணங்களுக்குக் கட்டுண்டு வாழ்ந்த தஞ்சமயப்பெரியாரோடு இணங்கிவாழாமல் ஆசாரியதுரோகமாக அவர்களை மறு

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER IRODAI

இரட்சித்தார் பட்சித்தார். ஏன வைணவநண்பர் கூறிய: கார்த்தை பெரிதும் அவலமாயொழிந்ததென்க.

இனி அவ்வைணவநண்பர் விபூதியானது அசுரமோகனூர்த்தமாகச் செய்யப்பட்டதென ஒன்று கூறினார் இவ்வாறு கூறிய நண்பர் தமது மிருத்புபுண்டரதாரணமே தேவர்கள் பொருட்டுச் செய்யப் பட்டதெனவுங் கூறி நாட்டாடொழிந்தகாரெண்ணை? தமது மிருத்புபுண்டரதாரணமானது அவைவதிகமர யொதுக்கப்பட்டமையால்தனைப்பற்றி யேதுஞ் சொல்லாமல் வானாது சிவபஸம்தாஷணையிலிற்றங்கி இழுக்கினார். இதுகிடங்க, தேவர்களோடு மறுதலைப்பட்டனராயினும் அத்தேவர்களைப்போலவே அக்ந்தேஹாத்ரமுதலிய வைதிக கன்மங்களை அதுவுக்குத்து வைதிகர்களாய் வாழ்த்தார்களென்று அசுரர்களே யினிது புக்குந்தோதும் பூரீராமாயணப்பொருளை யறிந்தாராயின் நண்பரிவ்வாறெல்லாம் குமுறுகாரல்லரென்றொழிக. வைதிகராகிய அசுரர் வேதோக்தமாகிய விபூதியைத் தரித்து வாழ்த்தார்களென்பதனால் விபூதியின் வைபவம் அதிகரிப்பதன்றி ஒருசிறிதுங் குறைவுபடாமையால் 'அசுரமோகனூர்த்தம்' என்னுஞ் சொற்களில் மறைந்துநீன்று அவ்வைணவநண்பர் விவகரித்தது பயன்படாதாயிற்று. அங்ஙனமாயினும் அசுரர் தீயகன்மங்களைச்செய்து கொடியராக வாழ்த்தமையால் அவர்களாலணிந்து கொள்ளப்பட்ட விபூதியும் தீயதாயிற்றெனின், வைணவருள்ளுஞ் சிலர் தீயகன்மங்களைப்புரிந்து தீயராய் வாழ்கின்றமையின் அவர் அணிந்து கொள்ளுந் திருமணசாப்புச் சீயதாமென்று கடாவுவார்க்கு இறுக்கலாகாமையின் அவ்வாறு விஞ்ஞதல் போலியாமென்றொழிக. இவ்வாறு தீயராயினுந் தூயராயினும் அவராலிடப்படுகின்ற திருநீருனது அகரைப் புனிததாகிச் சிவானந்தத்திலிருத்துவ துண்மையாகையால் இடப்படுவதாகிட திருநீற்றால் தமக்குச் சிறப்பு வருதலல்லது இடுகின்றாராகிய இவராலதற்குச் சிறப்பு வருதலின்றென்க. அஃதன்றியும் பசுக்களாகிய நாம் நம்மைப் பொதிந்துகிடக்கும் மலத்தைப் போக்கல்வேண்டிப் பசுவின் மலத்தைத்தகித்து அணிதல்வேண்டும். நாமும் பசுக்கள் ஏனைப்பிராணிகளுள்ளும் நம்மைப்போலப் பெயருடைய பிராணியும் பசு. நாம் நமது மலத்தை யெரித்துச் சிவத்தை யடைதல்வேண்டும் அதற்குக் குறியாக அப்பசுவின் மலத்தைத்தகித்து அணிந்து சிவாராதனம் செய்கின்றோம். இங்ஙனம் நாடோறும் பசுக்களாகிய நமது இயல்பும், நம்மைப்பொதிந்திருக்கும் மலத்தினியல்பும், அம்மலத்தைத்தகித்துச் சிவாராதனஞ்செய்யுமியல்பும் இவற்றுல்

நினைவுட்டப்படுதலின் விபூதிதாரணத்தினாலுஞ் சிறந்தது. பிரிநிலை இதுபற்றியவன்றே ஐரோப்பாநீதகத்திலுள்ளன. அன்னியராகிய ஒரு தனிதுவசாஸ்திரியர் தமதுமதாசாரப்படி விபூதியணியும் புதன் கிழமை (Ash Wednesday) என்பதனைப்பற்றி விவகரித்துக்கொண்டு சென்று முடிவுரையில் தினந்தேர்தும் இவ்விபூதியினை யணிந்து உலகநியாயமை யுணர்ந்து சுஸ்வராராதனைச் செய்துபோதரும் சமயிகளுளராயின் அவர் சமயம் உயர்ந்தமேய்ச்சமயமாமெனக்கூறியது உமென்க. ஐரோப்பியராகிய இத்தத்துவசாஸ்திரியாருக்கு உள்ள புண்ணியத்தானும் பரதகண்டத்திலுள்ள "ரம் ஸ்ஷண்வரண்பருக்கு இல்லாமற்போயது பெரிதும் விசனிக்கத்தக்கதாம். இவ்வாறு உலகெங்கணும் பரவி விளங்கும் விபூதிதாரண விபவத்தை தேதக்கள் பூஷித்தது அநிசயமன்று. ரம் ஒளவைப்பிராட்டியா ரிதனாலன்றே "நீநில்லாநெற்றிபாழ்" என்று கூறினர். இவர் கூறியதுபோலவே பிருஹஜ்ஜாபால உபநிடதமும் "யிபு ஸுரஹிதாஹமாயிதா ஐசரிவாயுயம்" என்னும் வாக்கியத்தால் திருநீநில்லாத நெற்றியைச் சுட்டெரி; சிவாலயநில்லாத கிராமத்தைக்கொளுத்து என்று வலியுறுத்துக் கூறுவதாயிற்று. இங்ஙனம்போந்த பிரமாண பாராளுயக்களால் அசுரமோஹனாத்தமாக விதிக்கப்பட்ட திருநீநென்று அவ்வைணவரண்பர் கூறிய வார்த்தை அவைநிகமா யொழிந்தவாறாக

என்றிததனையுந் கூறியவாற்றால் சிவபஸுமாவைப் 'பிணச்சாம் பல்' எனக்கூறியது வேதாந்தமாகிய உபநிடதச்சுருதிகளோமெ அவற்றின் உபபிருமணங்கனோமெ பிணங்கிய அவைநிகர் கூறும் இழிப்புணாயாமென்பதானும், அங்ஙனம் 'பிணச்சாம்பல்' எனவுரைத்த அக்குழறுபாட்டுமொதானும் மாசங்காரகாலத்து அழிந்துபட்ட தேவர் களின் பிணச்சாம்பல் என்று சங்கோசவகையாற் பொருள்படுத்தப் பட்டேச் சிவமணம்வைப்பவத்தோடு இணக்கப்படுமாமென்பதானும், ஆழ்வார் திருவாக்காகிய "சரியமேநரிமிசை வெளியகீறு" என்னும் வாக்கியப்பொருள் ராமரஹஸ்யோபநிடதம் வாசுதேவோபநிடத முதலிய பிரமாணப்பொருளோ டொற்றுமையுறுதலின் அதற்கு மாறாக வேறு பொருள் சொல்லுதல் மாறுகொளல் கூறலாமென்பதானும், விண்ணி தேவர் சிவபெருமானிடத்தில் மூத்தொழிநிகழ்த்தினாரென்றே பிரமாணநில்லாத பேரவியுணாயாமென்பதானும், விபூதி அக்கை நேயர்களுத்தம் விதிக்கப்பட்டதென்றதனாற் போந்த யுன் ஒன்று

மிஷலையென்பதும் பிறவும் இனிது விளக்கப்பட்டன. மற்ற தலைக்
காணும் அவணவநண்பர் யாழிண்டு வெளியிட்ட பருத்தினால் மனந்
திருந்தாது திறம்பி எம்மொடு தருக்குத்துத் தெளியவேண்டினா
யின், யாங்கூறுவதென்று. அவ்வணவநண்பரும் யாழும் ஒருப்
பட்டுத் தக்காடொருவனா வர்த சபைத்தலைமைபூணுவதற்குத் தெரி
ந்துகொள்ளல்வேண்டும். அவ்வணத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபைத்
தலைவரால் குறிக்கப்படும் பொதுவிடத்தில் அவர் செய்யும் விதிக
ளுக்கிணங்கித் தருக்குத்தல்வேண்டும். அவ்வாறின்றி 'நாங்கள் இன்
னவிடத்தில் விபுதிதூஷணம் செய்யப்போகிறோம் அங்குச் சைவர்
கள் உந்து வர்திடக்கடவர்' என்று கூறுதலும் அதற்கிணங்கி வாரர்
விட்டால் சைவர் 'தோற்றா' என்று கூறுதலும் நிக்சிரகஸ்தானமா
மென்றறியக்கடவர் அவரழைக்குமிடத்திற்கு யாம போகவேண்டு
மென்பதெனின் 'யாழிருக்குமிடத்திற்கு அவர் வருகவெனறுலதற்
மெனசெய்வா? ஒருவரொருவருக்குக் கீழடக்கிப்போகவேண்டிய
அவசியமில்லையன்றோ? ஆதலால், அவ்வணவநண்பர் வர்திடவே
ண்டினாயின் யாமேலே கூறியவாறு எம்மொடு சேர்ந்து ஒழுங்கு
செய்வாராக, உண்மையாராய்ச்சியிற் புருந்திருப்பதனூ லிதபதறி
யாம் அவ்வணவநண்பரிடத்துப் பணமயம்கொள்ளாம்; கேண்மை
யே சொர்வம். சுபம்

முறநிந்து.

ஸ்ரீ ஜனாங்குலம்பந தகுருப்பேயாநம:

மெய்ஞ்ஞானசாகரம்.

மக்களாய்ப்பிறந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் சமயஞானம் வந்து நிஷும் அவசிபமானதொன்றும். இவ்வுலகம் என்பது யாது, வ்வுலகத்தை ஒழுங்குபட அமைத்தது எது, இதில் நாம் மக்களாய்ப்பிறப்பதும் பின் இறப்பதும் ஏன், இப்பிறப்பிற் பிழப்புக்களின வக் நாம் பேரினபத்தை யடைதல் எப்படி என்று இன்றே ன்ன விஷயங்களை ஆராய்ந்து அறிநதுகொள்ளாதவர்கள் மக்க ளுன்று சொல்லப்படார்கள். இவ்வரிய விஷயங்களை ஆராய்வ் ற்காகவே உலகத்தின் அனைக சமயங்கள் பிறந்திருக்கின்றன. வ்வொரு சமயத்தாரும் ஆராய்ந்துகொள்ளலவேண்டும் இவ்வ மபொருள்களை இச்செந்தமிழ்நாட்டிலுள்ள நாமெல்லாம் அறி வ்கொள்ளும்பொருட்டி 'மெய்ஞ்ஞானசாகரம்' என்னும் பெய ன் ஒரு மாத்ரத்தபத்திரிகை பிரசுரிகக உதேதேசிக்கின்றோம். தில் அரிய சைவ வைணவ சித்தார்த்தங்களும், பௌத்தம் சமண தன்ய உலகத் பிச்சித்தியுற்ற அனைக சமயங்கோட்பாடுகளும், வவல் ஆசாரிய பிரபாவங்களும் பிறவும் வெளிவரும். இதுவனா ன இதே மாதிரி பத்திரிகை தமிழில் வெளிவந்ததில்லை. ஆணக் ல இச்செந்தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா நண்பர்களும் இதனை தரிபபார்களென்று பிரராத்கிக்கிறேன்.

இதற்கு வருஷ சந்தா ரூபா இரண்டு. 300-கையொப்பங்கள்
= 75 ரூபாய்க்கு இப்பத்திரிகை வெளியிட உத்தேசித்திருக்கிறோம்.
பிரங்கையொப்பங்கள் சேருமானால் இப்பத்திரிகையின் வருஷ
தா ஒரு ரூபாவாகக் குறைக்கப்படும். ராயல் 8-பக்க அளவில்
ஃபைர் பரவகொண்டதாய் வெளிவரும்.

புதிதாயிற்று - சேரமசூரன் தரநாயகரவர்கள் மாணுக்கரும், சென்னை கிரிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீமத் - நாகேசுவரன் - வேதாசலம்பிள்ளையவர்கள் இப்பத்திரிகைக்குத் தலைப்புரிந்து இதனை நடத்துவார்.

இதற்குக் கையொப்பஞ்செய்துவார் எமக்காயினும் தெ. பி. பவரகட்டு ஆயினும் எழுதித் தெரிவித்தல்வேண்டும். சுபம்.

தி - முத்துராமபிள்ளை,

37. பிள்ளையார்கோவில் கி. திருமேயில்லவாம்பட்டை, சென்னை